

ICELANDIC A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
ISLANDAIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
ISLANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Fjallið um **annan** af eftirfarandi textum:

1. (a)

Mánatetur hvar ertu? Í feluleik auðvitað eins og þín er von og vísa. Fýsi mann að sjá þig reynirðu að forða þér líkt og héri, upptendrast svo um leið og maður snýr baki við þér óskandi þess að þú dyljst sem allra lengst.

Kúnstugur ertu.

- 5 Og til alls vís. Ég vil eiga við þig orðastað áður en verður um seinan. Aldrei er að vita hvenær það kemur ... kallið á ég við. Með hverjum deginum sem líður magnast uppvakningar kringum mig, ef svo má að orði komast, og veit ekki á gott. Nei, það veit ekki á gott.

Ég skíma út um smárúðóttan gluggann.

Ekki sýnilegur bölvapur.

- 10 Bít á vörina því að ekki er ástæða til að bölvva einum eða neinum, nema helst sjálfum sér. Ég halla enninu að rúðu, köld viðkomu eins og vænta mátti. Ísköld. Það er áreiðanlega frost úti, gaddur jafnvel. Í dag hef ég ekki farið útfyrir hússins dyr, né fór út í gær. Til hvers? Til hvers væri að láta neþjuna ýfa gömul sár og nísta?

Ég er hissa á þessari tilfinningasemi, Haraldur, hefði Hedda sagt og ekið sér í herðunum.

- 15 Hún er farin. Hedda fór án þess að láta mig vita og enginn vill segja mér hvert. Samantekin ráð sýnist mér ... Hvernig sem því er háttáð get ég ekki lengur náð til hennar, hvað þá snert hana með því að rétta út hönd. Góðu höndina ... Hin er fyrir löngu úr leik. Ég get ekki rétt úr henni, hún hvílir náðugt upp að vinstra brjóstinu, kreppt um olnbogann. Þetta er steingervingur. Kannski er það nú orðum aukið, ekki stein ... Heldur hvað? Því er ekki unnt að lýsa, hvorki fyrir sjálfum sér né öðrum, og þá ekki hvernig mér líður í handleggnum. Stundum hvolfist sársauki yfir mig og ég er ekki síður heltekinn af honum en þegar ég særðist. Mér sortnaði fyrir augum og ég kastaðist niður. Rak upp vein? Man það ekki, man ... gerðist svo snöggt að ómögulegt er að muna, og skiptir engu. Meira að segja skerandi örvæntingaróp drukkna í hljómkviðu nútímahernaðar. Enn sundlar mig verði mér hugsað til þess að skotið hefði getað hæft ... brjóstið og sent mig fyrirvaralaust í
- 25 dauðann. Þó viss ég allan tímann að slíkt gæti gerst, en dauðinn kemur ævinlega að óvörum, líka þegar von er á honum. Að vísu sá ég ekki marga deyja ...

Ekkisens þvættingur!

Aldrei tekst þér að hugsa skipulega, hugurinn fetar eigin stigu og fyrr en varir ertu kominn í ógöngur. Nærtækara væri að segja að hugsanirnar sæki að þér úr öllum áttum líkt og óvinir, og þú getir ekki varist þeim. Þótt orrusta sé fyrirfram skipulögð, eins og krafist er í herstjórnarlist, endar hún öðruvísi en til var stofnað. Í upplausn. Og gildir einu hvor herjanna sigrar. Sigurinn einn og sér skiptir auðvitað máli og lætur engan ósnortinn, það fer eftir hvorum megin víglínu maður stendur og berst. En hvað upplausnina varðar kemur hún sigrinum hreint ekki við.

- 35 Ég er þegar farinn að hopa undan hugrenningum mínum ... Undan ásýnd mánans sem gæti á hverri stundu birst.

Naumast þú ert skáldlegur þó að varla sé það við hæfi ... tapað stríð hefur löngum þótt óskáldlegt.

Álfrún Gunnlaugsdóttir, *Yfir Ebrofljótið* 2001

1. (b)

Þrjú kvöldljóð

1.
Nú afhjúpast ljósin um alstirndan himinvöllinn
unz endalaus geimurinn skín,
og vegmóðir geislar hans, sumir jafn-fornir og fjöllin,
fljúga til mín og þín.
- 5 Í andvara kvöldsins leika nú þínir lokkar
langt burt í fjarlægri sveit,
og ef til vill mætast á heiðunum hugir okkar;
hvorugur veit.
2.
Nóttin breiðir á djúpin sín dimmu tjöld,
10 og dagur flýgur,
innar í húmin hráslagaleg og köld
vor hnöttur smýgur.
- Nóttin breiðir á djúpin sín dimmu tjöld,
og dauðinn ríður.
15 Hvort hefur sá betur sem hreppir þann gest í kvöld
eða hinn sem bíður?
3.
Skýjabakkanna biksvört ull
breiðist á vestursins roðagull,
sem marir í ljósvakans móðu.
20 Sál mín er orðin af andagift full,
ekki er nú von á góðu.
- Myrkrið fossar í stríðum straum,
stundanna líkaböng
hringir í eyru mér ungum draum
25 um ást mína er brotnaði í tímans flaum,
eins og sykur í sykurtöng.

Jón Helgason, *Úr landsuðri* 1948